

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU HETILAP.

A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet“ s a „Muraszombati dal- és zene-egylet“ hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Égész évre 3 fr. Félévre 1 frt 50 kr. Negyedévre 75 kr.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reklamtlók a kiadóhivatalhoz (Grünbaum Márk) intézendők.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
GRÜNBAUM MÁRK.

Kéziratok, levelek a egyéb szerkesztéségi közlemények a szerkesztőséghez küldendők.
Hirdetési díj: 1 hasábos peltitors egyszeri hirdetésnél 10 kr. többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Délyegálj 30 kr.
Nyilttér peltitors 25 kr.

Szent István napja.

Ismerjük mindannyian Szent István kegyeletes emlékeit, tudjuk ki volt Ő: — a középkor kimagasló alakja.

Midőn a középkor államainak belbékéjét a nemesség, a lovagrendek egymássali viszálya fenyegeti, midőn az államok fejedelmei egymással vetélkednek vitéség dolgában, midőn a verduni szerződés által két részre szakadt frankok, a nyugatiak (mai francziák) és a keletiek (mai németek) az európai hegemoniáért küzdenek: ezen zivatark középette ideális magasságban tűnik fel Szent István alakja.

Megteremti Magyarországot.

Megteremti, mert hisz az ország vármegyei felosztása, mely a későbbi fejlesztések alapja, az első adminisztráció ténye a magyar nemzetnek, melynek falait most készülnek ledönteni.

Megteremti Magyarországot, mert hisz a kereszténységnek államvallássá tétele az első kulturális haladás, melyet a történelem róltunk magyarokról följegyez.

A lassan hömpölygő tömegnek megadta az első lökést, mely elvezetett bennünket a millenium közeledő jubileumához.

Nem vagyok katolikus — és a vallás gyakorlásánál első sorban a lelkiismereti tisztaság a vezér-elv bármely

szekta szerint, — de Szt. István napja nekem is ünnep. — — Hogyan s miért? Tekintsen mindegyikünk meggyőződése felé és megleli a választ: Szent István napja ünnepiünk nemzeti szempontból. — — S már most egyesítsük a valósi s nemzeti szempontokat.

A magyar katolikus papság minden időben, a legnagyobb veszélyek között is védőfala, terjesztője volt a magyar nemzetiségi eszmének. Elég rámutatnom hazánk történetében nagy szerepet játszó két évszámra: 1526 és 1849. — Nemesak a békés időben a nép oktatói, hanem az ágyudörgés tüze között a nemzet vitézei voltak.

Ma senki sem kívánja ugyan tőlük, hogy a papi süveget és olvasót a katonasapkával és karddal eseréjék fel, de megkövetelhetni, hogy úgy vallási, mint nemzeti szempontból ezen nagy ünnepen, Szent István napján, minden hatalmukkal hassanak oda híveik lelkiületében, hogy azok azt megünnepeljék.

Ne csak a szentnek megadó hálaimát véssük a hívők lelkébe, hanem a kulturális haladást segítsük azáltal is, hogy az állam tiszteletével szorosan egybefüggő tényekről is felvilágosítsuk az istenadta — valóban az Isten adta — népet.

És ez kétszeres kötelessége vidékünk akár katolikus, akár protestáns pap-

ságának, hol a magyar állam-eszme iránti tisztelet, bár annak létezése el nem tagadható, csak a vend nyelv gyökeres kiirtásával juthat diadalra.

Minden felekezeti szempontoktól menten, emberi és különösen magyar társadalmi követelménynek tesziünk eleget, ha Szent István napját, akár valósi, akár nemzeti elvekből indulva ki, megünnepeljük. Megünnepeljük, de nem a szokásos dárídóval, hanem másokat oktatta, tanítva, — nem testi, hanem lelki gyönyörűségeinkre ünnepeleljük.

Uraim! Katolikus, protestáns, zsidó és minden szabad vallás hívői! imádjá és tisztelje mindenki istenét úgy, amint akarja, de ott, hol a nemzet mint egy test hí tette bennünket, legyünk jó magyarok, hazaiak s mint egy anyának, édes hazáinknak gyermekei, testvéri kézzel, a legerősebb kapocsal, mint szét-törhetlen láncz: haladjunk!

MÁTYÁSDOMBI.

A lutri kérdése.

II.

A mozgalom, melyet hízáinknak közérdekét szíven hordó igen számos vidéki lap megindított, éppen jó időben vette kezdetét s megvalljuk, hogy csak félve vettük kezünkbe a tollat, hogy ezen témát tárgyaljuk; félve azért, mert kitértük magunkat azon eshetőségnek, hogy megtámadtattunk a szold alatt álló közegek részéről vagy majd akként tűn-

*Ami után vágytok:
Örök boldogságotok
Küzdjétek! Küzdjétek!
Bepillant lelketek
A messze jövőbe;
A messze jövőnek
Titkos műhelyébe . . .*

Küzdjétek! Küzdjétek, hisz réparthoz értek!
Szertettel elve: üdvözül a lélek!

MÁTYÁSDOMBI.

Juliska „Böské“-je.

Humoros történet.

„Magyar Szemle“ után. Itta: Továri Pelikán Krizso.
Azt mondják, hogy tizenkét év óta nem állott oly szépen a vetés, mint az idén. Pedig ha a gazdember is így nyilatkozik, az aztan nagy szó. Mert hiába, a gazda véreben van a panasza. Az idén azonban mind-nki megújlik az igazság előtt.
Az ősi vetés már tavasszal szépen festett, később is az emberek kívánsága szerint hajlott az idő. Hol esett, hol tiszta idő volt, a szerint a mint ezt a talaj megkívánta. Az idén az Uristen is meg akarta mutatni, hogy a rossz föld is áldást terem, csak őt ki ne hagyjuk a számításból.

Legaratva, kévéke köve áll az arany kalisz, a vasszörny, a cseplőger hidgen, mintegy fitymalva lekinti a gazdag aratást. Könnyen elbáuk ő azzal.

Áldott esztendő! Ezt még Poldi bácsi, a sároltai nemes kuria boldog tulajdonosa is elismeri. Pedig, de nagyon szeret Poldi bácsi panaszkodni.

TARCSA

Barátainknak.

Baráti szeretet! A lélek sugara,
Szerető szívünknek igaz boldogsága.

A sötét éjjelnek ijesztő homályán
Gyöngye fény világa környékez engem tán?
Néma esendő; norzadály urajja koblenet,
Hogy ez éjjel órán jölvő szeretet
Melege járja át szenvedő szívemet.

Miként a haldokló utolsó sóhaja,
Örömrözet szelíd, barátságos lagy hangja:
Rémes esendősséggel rezgi át a leget,
Bús kopit az egyik, a másik meg nevet.
Szenvedem, . . . szívemnek mélységes fenekén
Mi sem tartja már fel a küzködő reményét,
Kinos pokol: bennem; majd elhagy a lelkem, . . .
Egyre-másra hangzik: te nyomorult ember!

Nyomorult?! Oh lelkem! minek is van szárnya?
Minek lakik bennem az isteni szikra?
Minek ez a szikra? tanit szöpre, jóra? . . .
Bűnbem él az ember régi idő óta.

Az irigység mérges szenvedése hogyha
A jóknak seregét dönti el halomra:
Keserítik egymást az emberi önzés,
Bűnös dolgot, szenvedély, tisztátlan megvetés.

Ne engedjünk lünek talpalatnyi tért sem,
Nehogy az lelkünkben mindent szölyel lépjen.

Szeressünk . . . Szeressünk mindenkit e földön.
Lét-lünk, hisz tudjuk, nem tarthat örökkön,
Jobb, temesse búját szivebe az ember,
Barátunk csak vidám pohárnál keres fel,
Ha bánat, bú, nyomor leszen a vendégünk:
Vigasztaló után, he! hiába nézünk.
Minek is búsulni? Mesterünk az élet.
Nem ad tiszta üdvöt, szenvedni tanít meg . . .
Barátság, szeretet! apoljuk lelkünket.

Aranyat, ezüstöt, bármit adtok nekem
Örömet nem érezk. Barátaim Kévében,
Hol a szív megérzi mit a lélek gondol,
Ott vagyok én boldog, ott vagyok én otthon.

Ha szenvedés jut majd osztályrészdül nekem:
Kínomat viseltem, a gúnyt föl sem veszem.
A csalódás, önvád, nem gyötör engemet,
Csak te lehess enyim: önzetlen szeretet!

Lesz idő, jól tudom, mikor a durva dolyf,
Üdök bűn bélyege a földön már nem öl;
Lesz idő, jól tudom, midőn a kard helyett
Testvéri érzettel nyújnyik a kezünket.
Eljövend a szép kor emberek közébe,
Szeretetet hintve mindenki szivebe.

Csak akkor, csak akkor lesz az én világom,
Az egész világnak bátran kikiáltom:
Szeretet! Szeretet!
Adjá meg tinektek,

tettének elő, mintha mi a fenálló rend-, jobban mondvá berendezésnek volnának ellenségei.

De inkább vagyunk mi nyílt ellenségei a nézetünk szerinti rossznak mint vak követői oly intézményeknek, melyek ellen küzdeni becsületünk, hazaszeretetünk és benső meggyőződésünk parancsolja.

Hogy a kis lottónak határozott ellenségei vagyunk, minden kétséget kizárólag már 33. számunkban közölt cikkünkben kifejtettük és érdekel, sőt mondhatjuk: örömmel észleltük azon reánk hízeltő hangulatot, melyet cikkünk a nagyközönség körében szült, mert eddig is mindig csak a nagyközönség érdekét óhajtottuk és óhajtuk képviselni.

Ezen nézetnek voltunk tolmácsai s nem egyeztetett meggyőződésünk a hangulattal, nyíltan sikra szálltunk érveléseinkkel és ez esetben is mindig az volt jelszavunk, hogy: „győzőn a jobb.”

Ily álláspontot lehet és kell elfoglalnunk, ha reánk a gyakran — bár igen fontos, de mégis helyi érdekekkel állunk szemben; ha azonban arról van szó, hogy mint állampolgár tegyünk hírlapírói kötelességünknek eleget, úgy a magán- és helyi érdekeknek mindenkor háttérbe kell szorulóink, mert a haza és a polgárok jólétének kieszközölése képezheti csak legszentebb hivatásunk és feladatunkat.

És létezik-e a pillanatban fontosabb, károsabb, — a hazának és polgároknak belételebe jobban beható intézmény a kis lottónál? Nem!

S mert erről tántoríthatatlanul megvagyunk győződve, s mert ezt — hála az égnek! — a kormány vezérferfiái sem vonhatják többé kétségbe s ők maguk is azon fáradoznak, hogy az átoktelt lutri eltöröltesék, erről ezentúl még szólni sem akarunk, hanem csak kérjük a Mindenhatót, miszerint ne tantorítsa el némi kis mellékérdekek miatt ezen jó szándékunktól intézőinket, hanem hogy legyenek megáldva oly erély- és bátorsággal, mely hazánknak javára válland.

Felszólamlásunk bevezetése már most is méltatást nyert az országnak minden rétegében; — beszéltek ez ügyről mindenhol, érdeklődnek az íránt, valjón mi fog következni a kis lutri helyett és némely lap sietett azt is közölni, miszerint „az osztály-sorsjegyek bevezetése immár elhatározott tényül tekintendő.”

Mi nem hisszük ezt, nem biheti ezt senki.

ki ösmeri az osztály-sorsjegyek egyoldalúságát, s mindamellett kötelességünknek tartjuk az intéző köröket figyelmeztetni arra, miszerint a vidéki sajtónak érvelei kellő figyelemre méltatassanak; mert, habár állampénzügyileg talán, de csak talán találunk is odafenn valami keesegtetőt a mindenesetre hasznosozható osztály-sorsjegyek bevezetését illetőleg, határozottan tagadásba vesszük, hogy az állam, mint erkölcsi testület, előnyet fogja találni az osztály sorsjegyekben, azon 1—2 millióban, mely anyagi haszonul tüntetetik fel, ha arról van szó, hogy javítsuk a lutri által zártultá vált, — monljuk végkép megromlott erküles megszámlálhatlan sokaságát!

S azon hír, mely újlag kiparog, mintegy tapintatgatózás óhajt lenni ez érdekében, valjón mit szól a közvélemény ahhoz, hogy az osztály sorsjateknak bevezetése esetén egy konzervizium felajánlott 2 és fél millió forintnyi összeget a kormánynak, ha ő erre vonatkozólag egy 50 évig tartó kizárólagos szabadalmat biztosít és ha ez idő alatt újabb ily sorsjegyeknek kibocsájtását nemcsak nem segélyezi, hanem egyáltalában nem is engedélyezi.

A konzortium, röviden kimondva — szabadalmat óhajt szerezni magának évi két és fél millió forintnyi bér ellenében, hogy Magyarország népét kizsákmányolhassa, hogy jólértett recla-m-csinálással a játszás-íngert gerjessze!

S ha önyökök s hírlapok útján és minden megengedett módon lórmát és zajt fognak futni a vállalkozók — azt rossz néven venni tőlük nem is lehetne, mert ehhez szabadalmuk leend és ez érdekében álland.

Hogy ez be ne következék, vagy hogy egyáltalában az osztály-sorsjegyek ügye a Németországban folytatott szokásos módban még tárgyalás alá se vétessek, már eleve küzdenünk kell. A polgárok és főleg a tudatlan nép ellen elkövetett bűn volna az a tekinthetemi időpazarlás, mert ez által a nép figyelme egyéb, hasznosabb munkától elvonatnék, de főleg azért, mert a folytonos inger és nyereség a gyengébb erkölcsüket még bálépésekre is szoríthatnák.

Sajnos, hogy nálunk Magyarországnban, bármi legyen is, ha külföldről importálódik, örömmel fogadtatik.

Akár jók, akár rosszak az eszmék — legalább is foglalkoznak ezekkel az intézők

külföldi orvosot az majd segít a szegény állatban. Főnk is segíteni, mert annak jó szíve van ám!

— Hűbavó! Rimákokdás. Kár volna az öreg Kőszeghyt kifárasztani. S azban a lovak is mind munkában vannak, csak nem foglaltuk a hintó elé az ökröket. A „Biske” öreg és gyenge, punk-tum. Azon ugyan szemfele lódoctör sem segít, legfeljebb a mézrosó, ha ügyesen emelje a dugót.

Ha te így én is úgy... gondolta Juliska s felgyógyozte pros ajkát, félig haragosan, félig daczosan így szól: — Pedig a „Biskókék” nek szabad elpusztulni. Én magam megyek a városba orvosra, ha más nincs. A „barna” az egész nap az istállóban ropogtatja a szénát meg a zabot, az könnyen elfut. Aztán a Pesti gyerek is elmondhat egy fél óra a munkától. Somorjából könnyen megfordul egy óra alatt.

— Hozon én maiban elmelet a „barna”, de a Pesti gyerek tudol, hogy szelebről, meg valami galambt eszál, te lásd ha valami ostobaságot követ el. Haró, az én kiskisem kivanságnak csak meg kellett történnie. De ki is mondhatna nemet ennek a rossz burkuskat? — jegyzé meg Poldi bácsi Vedress szomszédhoz fordulva, a ki csak anyit mondott rá: — Hábó, ör gogodre is az asszony parancsol veled!

Éz utóbbi megjegyzést, mely talán kényesen érintette Poldi bátyukát, nem vette észre, mert a munkásokhoz fordulva előhívta a Pesti gyereket, kinek nyelvenként beszélt az utasítást:

— Gyerek, ide vigyázz. B-fogol a „barna” a könnyű hintóba és emelgy Kőszeghyt lódoctör-höz a városba s kihozod őt, mert a tolvánok beteg. — Együttel! — folytatta Juliska az utasítást — elhívatnál dr. Lendvai orvos urhoz is, hogy nézze meg, ha a beteg Pityák Andrástól fél jár, a mi belég Zuzsánkát is. Szegény mi harón napja a derekát fírdítja. Az öreg Kőszeghytől nem messze lakik Lendvai. A Huzagok botosól bárra megysz s egy nagy emeltes házra akadsz. Ott lakik D. mnek azt neked mondani, hisz te azt mind tudod, okos gyerekek vagy te.

és elfogadnak mindent, ami kívülről jön, mert a nép-zerűség, nem pedig az után lesz ábitozva, ami a mi állami érdekeinkkel szoros összekötésében van.

Ellenkezőjét, sajnos, még eddig csak ritkán tapasztaltuk.

Uj állampénzfákat kaptunk, új eszmék, új karakterekkel, kik mudanyian díszlenek hatáskörük magasságán. Ezekről el lehet várni, hogy habozás nélkül hátafordítanak a németországi diktatori sugallatoknak, ha a haza érdeke és közjóléte forog kérdésben, már pedig a kis lottónak eltörlesem, illetve ennek helyébe egy másik alkalmas jövedelmi forrásnak alkotásának fontos kérdést nemzetünkre nézve, e pillanatban nem képezhetünk.

Titokban — susogva tetteket meg eddig-ge az előntézkedések, hogy a la zóna meglepetésben részesüljön az országn; de igen helyesen: nem ismernek titkot a nyilvánosság közegei ott, hol a közérdek és a haza jóvalta forog szóban — s így nagy dobra ütöttek a lotto eltörlesének kérdését is, mi is a házában azoknál, kik ez ügygel pro vagy contra foglalkoznak, vagy eziránt érdeklődnek, jogos mozgalmat idéztek elő.

Több rendbeli pénzügyi terv adatot be dr. Wekerle Sándor pénzügyminiszter ur ó nagyméltóságához s egy ily indítványról, határozott tudomásunk van.

Elégé érdekes és fontosnak tartjuk ugy ez ügyet, mint magát az indítványt, hogy ezzel foglalkozzunk.

E én eszme egy oly férfiutól eredt, ki lakhyen már nem egyszer tüntette ki magát a közérdek előmozdítása körül és valójában azon nagy munka, mely egy alapos javaslat-teteihez szükséges, maga is elismerést érdemel.

Azéránk azonban magára a biztos és tökéletesen megbízható forráshól vett és a pékely-miniszternek beterveztett eme indítványra, melynek szöszövege nemely megrövidítéssel így hangzik:

„Pénzügyi tervezet N. N. . . . i lakosnak a kis lotto eltörlesét illetőleg és javaslat rétel ennek helyébe más, a polgárok megadóztatása nélkül elérendő jövedelméből oly beveteli forrásnak létesítésére, mely után éventki 5000 000 forint tisztajövedelem elérhető, azon-füti, hogy egy tervszerint megállapítandó és 5000.000 forintig emelkedhető összeg éventki kizárható és általános jólét eierhető legyen.” (Folytatjuk.)

De most az a mosoly, a mit Vedress Dani szomszéd csak husos ajkára, meg aztán a hatalmas habota, a melylyel jó kedvét mutatja, azt látszanak kifejezni, hogy Poldi bácsi meg van elégedve önmagával, meg a természet. Szinte könnyezik, annyira tetszik neki a szomszéd „mókája.”

De van-e tartós öröm a nap alatt? . . . Nines az az örömpohár, a melybe a szomorúság egy cseppje be ne vegyülne. Így történt ez Poldi bácsival is.

Vedress szomszéd új anekdotával állott elő, midőn egy kedves, halavány arcú lányka közelgett a kedélyes „táblabárkhoz.” Szép volt az eszemadta, azt meg kell adni. Habár Poldi bácsin a rágalom sem talált volna szépséget (mit ki-ment az, hogy négyezer nőstül) leánya, aranyárga hajával, buzákek szép szemével, feltűnő jelen-ség volt.

Poldi bácsi kilyvasta a fejéje siető lányka vonásából, hogy baj van. Biztatolag kiáltott a szép kis leány elé: — Juliska! lelkeim mit hoztál? . . . Ne nézz ne olyan haragosan. — Nem haragszom én apuskám — felelé szép szemét apjára emelve — de sajnádom a szegény „Biskók.” Oly elhagyatottan fekszik az istállóban, ugy hörög, ahg tud felkelni, még az eleséget sem fogadja el, pedig én kintáram neki. Bácsisám meg Dani bácsi — folytatta Juliska a szomszédnak kezét nyujtva — hogy oly ügy-lusteln vagyok s nem is veszem észre. De monste ki szörakoztató-ágotat, hogy a jó állat nagyon beteg. Pedig de kedves állat! Egy napon láttuk meg a napvilágot s most szegény „Biske” el akar halgyni.

— Hm . . . Hm . . . tudtam, hogy ez lesz a vége — mondá Poldi bácsi, midátt atílla zsebéből az öblös dohánycsákót előkerítette. Én el akartam adni a somorjai mézrosónak, és az szép pénzt adott volna érte. De mikor a Juliska mindig sírva fakadt, ha a mézrosót emelgettem. Úljára is le kell vágni, mit kintőlök szegény!

— Csak nem komolyan érted . . . A városba

Pesti gyerek nap-síntte areza örömtől ragyogól hogy a kisaszonyka megdicsérette.

— Salsze bu-nijon Juliska kisaszony. Majd elhozom én valamelyiket, vagy akár mind a kettőt s kabaját felhúzza az istálló fele tartott.

Már felhozta a „barna” s épen indolni készült, midőn Poldi bácsi stentori hangon „Meg-ahh!” kiáltott.

— Hogy ez épen nem jutott eszembe — dünyögött Poldi bácsi, közvél nagyokat csapva fejére — hisz az öreg Kőszeghy a multkor azt mondta, hogy Juliska-n fírdón meg, pedig ma már 7-ke van . . . Pistel ide vigyázz . . . Ha Kőszeghy lódoctört nem taladot ottthon, elmész a másikhoz. A nevet ugyan nem tudom, de majd megmondják Somorjában, hogy merre lakik.

— Azt ugyan könnyű felismerni — jegyzé meg Vedress Dani. Olyan hosszú mint Lóth felesége, olyan vékony, mint a gyufaszál. Orrán okuk-leret hord, orra alatt pedig néhány vörös szőr ötkelenkedik, a mit hajszálnak csufolnak. Ezt ugyan szék közül is megismerheted.

Az utóbbi szavakat Poldi bácsi fele fordulva mondotta, a ki meglegedetten simogatta sűrű tömött szakállát, a melyet megcsipet az őz dere.

— Majd csak felismerem valahogy — jegyzé meg Pesti — a kálmán-ta papot kívül senki sem vesel okuláret Somorjan. E hozom én mind a kettőt is, ha kell, de a papot nem hozom a lódoctör nélfül.

— Azt gondoltuk, hogy ennek a gyereknek feje káptalan — nevetelt Poldi bácsi. B-leddkítálatok, hogy szemüvegves orvost hozzon s ér merek fogadni, hogy az galambt eszál. Már akarhogy lesz is, Juliska te most csak síess háza és szedje-tele valahonnan elő egy kis özömmat s hozzatok a p-mesélő a hatvamedik reeset vörösből. Dani bótárukkal meglehoztuk a nagy munkában.

— Minden rendben lesz apuskám — mondá Juliska s meglejta magát a vendég előt, elsieltett. (Folyt. köv.)

Hírek és különfelők.

— **Hymen-hírek.** Sárny József marosombati kir. aljárásbíró, múlt szombaton délután vezetett oltárhoz a házasság és szellemi és Spransky Irén kisasszonyt, Spransky Sándor körmendi pósta-mester lányát — a körmendi r. kath. templomban. Az igaz boldogság verőfényes tiszta napja ragyogott házassáskénti égen! — Dr. Kölsövy József szombathelyi ügyvéd, Kőcsényi oltárhoz vezetett Sárny Adófiat, néhai Szabó honvéd alezredes leányát. — Dr. Seidl Feri Ede szombathelyi ügyvéd folyó hó 17-én Lőrinczi esküvőjét Szombathelyen Heimler Rza kisasszonnyal, Heimler József, megyebizottsági tag és városi képviselő leányával.

— **Családi öröm.** Dr. Cipoti Zoltán járársorvosunk az Ég múlt é. hírtőlőkön egy erőteljes fi-gyermekkel ajándékozta meg Gratulálunk és kívánjuk, hogy az új honpolgár az Isten sokáig élje!

— **Nyilvános számadás.** A marosombati tanulóifjúság által rendezett mulatság jövedelme kiutazásra: Összes bevétel volt 119 ft 49 kr., abból levonva az összes kiadást, azaz 69 ft 26 kr., maradt tiszta jövedelem 50 ft 23 kr. — Felújítottak: Nmt. Graf Szepary Géza 25 frtot, Czertanay Ilona grófnő 5 frt, Pinter Géza 2 frt, Turók Ernő 2 frt, Dr. Bohus János 1 ft 70 kr., Horváth György 1 ft 40 kr., Oláh Ilés 1 ft 40 kr., Gaspár Ferencz 1 ft 20 kr. Sárny József, Erancz Gyula, Árvai B. rónd, Fuisz Miklós, B. vez. Janos, Köhler János, Rituper József 1—1 ft. Sotár Florián, Sukovich Kalmán, Maxner Matyas, Heiss-Ferencz, Véniss Gyula 70—70 kr., Köllér L. pót. Cz-lezer Antal, Rózsa István és Katsos-wik Malvin 50—50 kr., Dr. Cipoti Zoltán, Eöeri Róza és Farkas Boldizsár 40—40 kr., Árvai Ernő, Ifj. Horváth Pál, Hunyady Sándor, Jeszl György, Bors Marton, Vácz György és Kolossa József 30—30 kr., Knopff Fanni, Barbarics József, Hók-hoff R. Karoly, Gross-Olga, Sarfuga Frigyes, Sotár Ignác és Graf Leontin 20—20 kr., N. N. 10 kr., X. Y. 6 kr. Miad-zeknek halas köszönetét nyilvánítva.

— **Arzenizés.** A marosombati állami elemi néptanodában a jövő 1890—91. tanévre a mindennapi, ismétlő- és iparos-tankötelesek betartása folyó évi szeptember hó 1-től 8-ig mindnapon délelőtt 8 óráig 11 — és délután 1 óráig 4-ig fog az igazgató tanteremben megtartatni. Ez okból felhívának azon t. szülők, gyámok és iparos urak kik tankötelese gyermekeiket az állami néptanodába beírattal akarják, hogy a kieltet időben a tan- és felvételi díj lefizetése mellett beírattal sziveskedjenek.

— **Arzenizés.** A marosombati állami elemi néptanodában a jövő 1890—91. tanévre a mindennapi, ismétlő- és iparos-tankötelesek betartása folyó évi szeptember hó 1-től 8-ig mindnapon délelőtt 8 óráig 11 — és délután 1 óráig 4-ig fog az igazgató tanteremben megtartatni. Ez okból felhívának azon t. szülők, gyámok és iparos urak kik tankötelese gyermekeiket az állami néptanodába beírattal akarják, hogy a kieltet időben a tan- és felvételi díj lefizetése mellett beírattal sziveskedjenek.

— **Baleset.** Bertalanics Mihály mura-petruzi jónódú fiatal földműves folyó hó 29-én Rös-senberger Zsigmond nyugatnanti vendéglős borát szállította haza Zsábolc és lovatt hazajövet előtt még egyszer megvetendő, Balthayánfalva megállapodott. Itt amint a lovaknak az abrakot oda nyújtotta volna, az egyik ló kirugott és Bertalanicsot nagy hasban találta, hogy az nyomban hanyatt esett. A szerencsétlen embert kocsi-ra tették és Marosombatra szállították, hol most egy magán házban orvostlag gyógykezeltek. Bertalanics kinek életbenmaradásához kevés a remény, nős és egy gyermek atya.

— **Figyelmeztetés.** A marosombati barképműntar nagyval szatmánya f. hó 16-án tartott ülésén kimondta, hogy a nála elhelyezett és ezután elhelyezendő minden betét után t. év október elsejéig kezdve csak 5¹/₂ szazalek kamatot fog fizetni, mt a t. tőképzesek sziveskedjenek tudomásul venni.

— **Betörés.** Morgenstern Flórip budohégyi kereskedő boltjának hat óra tálat augusztus 24-én rindaróra ismeretlen tettesek kiástak s a boltba behatolt, onnan 1 süveg ezretet, 5 kilo frank követet, egy doboz csokoládét, 16 c omag ezretet, 1 tucat selyemzői ppát, 2 tucat pipaszár, néhány szalagot, 10 kilo szappant, 12 db fésűt, 20 kilo só s 30 darab cseppfent összesen 28 ft 90 kr. értékben, és 2 frtot több részéni elrabolták.

— **Kérelm nemesszivi emberbarátokhoz!** Egy szegény helybeli r. kath. vallású iparos, ki elhaladott koránál fogva már a munkateleptelenség fölé halad, nős, 6 neveletlen gyermek atya s kinek neje — ki egészséges voltakor sokat segédkezett a mindennapi kenyér megszerzésénél — már 2 év óta betegyében, 3 hónapja pedig a reggeli körhözben gyógykezelés alatt felszik, nemesszivi emberbarátokhoz fordul egy kis könyöradomány végett. Az orvosok véleménye szerint ugyanis van remény nejelek felidüléséhez, ha furdóer küld-tnek, de a férfi oly szegény, hogy még gy rökmekek elcsigét sem bírja kellőgel esllapítani. A szerencsétlen családapa most magán kívül van mert nem tudja, kaparjon-e kenyéret 6 gyeromaltan gyermeke részére, vagy kolduljon karcraaként, feleslegét megmentendő. Azért nelegye érző embertársai kezebe tessék leírni és kért, miként birni esekely összegegel segítségére lennének. Szives adományokat mi is közzétitünk.

— **Eljegyzés.** Spitzer Olón ferenczfalvai vendéglős jogyet váltott Leicht R. gini kisasszonnyal, Leicht Ignácze vinagorai (Horvatország) föld-birtokos leányával.

— **A kolera** — mint az igen előnyben ismert Korányi tanár ur előre leletetésének tartotta — máris nagyobb mérvet fogott át, amelyben a legutóbbi hetekben Frazeziországról is érkeztek hírek egye kolera-estekről és féltünk kell, hogy még nagyobb ért is foglalhat. Azért a nevezett tanár ur elköszövere, a tiszta víz ivása ma még sokkal inkább tanácsoltat. Minthogy azonban a bacillus mentes tiszta vízzel csak vajmi ritkán találkoznak, azon egyszerű okból, mert a közönséges kutaaknak a „cholera bacillus” befészkelése nem tartatol teljes biztonsággal távol: Ennek folytán a „Petanczi Széchenyi-forrás” kitűnő egészségi vízet, melyet a múlt m. kir. Miniszterium is mint gyógyvizet elismert s amelyben semmi esetre sem fordulhat elő a betegséget okozó „cholera bacillus”, már a kut rendkívüli mélységénel fogva is nem eléggé ajánlatjuk.

— **Ritka kórfele.** B-szitzében van Burkhart kelesítő kertjében egy érdekes kórfele van, melynek fel-6 ági tele vannak szépen kifejődött éret gyümölcsök, az alsó ágak pedig pár nap előtt kiviragotak. Így most a fa egyszerre van gyümölcsös is meg virág is.

— **Tíz mindenfélé.** Tokaj városának f. hó 25-én negyötöd része elpusztult. A szantalan lakóházon kívül elégett négy templom, valamint a középületek nagy része is. Ilyen sors érte a Deget-fel-és-alad házakat, melyek Tisza Kalmáné tulajdonai. Az első magyar általános biztosító-társaság három megépítésének épületét mind leégtek. A kár meghaladja a fél milliót. A lakosság kétségbeesése leráthatatlan, a nyomor óriási. Több emberélet is esett áldozatul. — Kis- és Nagy-Sáro barsegyeji községekben és hó 20-án 68 házat hamvasztott el a melléképületekkel együtt a tűz pusztító eleme és helle emberélet is esett áldozatul. — Salgó-Tarjant egy nap alatt kétszer riasztotta fel a veszharang, de nagyobb kár nem történt. Kerecsényen nemeg 4 ház, a vársalhti pusztán pedig Zsichy-Ferraris Lajos grófnak 40 istállója együtt le disznókkal és juhokkal. — Szent-Hub-rt forralalmegyei községben f. hó 26-án reggel 30 ház és sok szénakazal hamvasztatott el s a behor-dított termés is elpusztult. — Sopronmegye Szany község pusztulásáról is írnak a lapok. A tűz oly crottant nagy volt, hogy még harmadnapon is tartott az oltás. — Vízias noáradmegyei község a füleki járásban és hó 24-én nehány ház kivételével teljesen leégett Romhány ugyancsak Nógrad-megyében fekvő községben és hó 19-iken negyven ház pusztult el. — Sarospatak és Jozseffalva Zempléni, Balogfalva Gömörben és hó 24-én szinte dühöngött tüzezes, tömérdek kárt okozta. — Kaposvártól, Somogy megye sekhelyén, és hó 21-én 22 ház égett le. — Mező Csátról hírlak, hogy Borsodmegyei és virágó község lakóiakban áll. Ezenkívül Cséprep sopronmegyei, Vaszar veszpremegegyei és Besenyő mosonymegyei községek hamvadtak el részben vagy egészen az utóbbi napokban. Jobbhabza sopronmegyei községben 30 ház égett el s hanuza lett a termés nagy része is. — Pusztá-Davidháza, Torontalmegyben, Palota és Hirscher helyökek hatvan ezer forintot érő gabonaja pusztult el a minap, azonkívül szantalan kisebb tüzestől vesztünk tudomást, melyeket e helyen rekapitulálni lehetetlen volna.

— **Égletlen papirt** alkalmaznak egy idő óta a francia állami iradokban fontos okmányok megörökítésére. E papir következő módon készítettik: két réz közönséges papirpölyg egy réz kölcet vegytenek s azt konyhasó és timso-oldattal, azután a szokott módon papírra dolgozzák fel, gumilak-oldattal vonják be, atöbbszát a hengereken és végül leveken szednek szét. Az ily papírra aztán közönséges (gubasó- és vasgázzalból készült) tintával írnak. Az ily papirt a tűz meg nem támadtatja.

— **Kérelm.** Lapunk tisztelet olvasói, kik előfizetési díjjal még régebb idő óta hátralekban vannak, nemkülönben azon t. olvasóinkat, kik a harmadik negyedre meg nem újítottak s a kivet a közelmúlt hetekben a nagy távolság miatt személyesen felkeresni nem bírunk, tiszteletteljesen felkérjük, miszerint tartozásukat meelőbb kiegyenliten, illetögel újítani sziveskedjenek, mert a lap ez év vegvelet változást fog szenvedni, mi miatt az anyagi kérdést addig teljesen rendezni hozni óhajtanánk.

A „Marosombati és vidéké” kiadóhivatala.

SCHLESINGER ZSÓFI
Marosombati,
KOVÁCS VILMOS
Budapest,
ajánlják magukat összes rokoni- és ismerőseink mint jegyesek.

— **Vegyes rövid hírek.**
A meggyébi. Megyes pü-pük ur ö méltósága ismét bermálási körúlat lesz, ezúttal a megye felső fel-6 vidékén. Közégen és a lékai eszperesi került plékáiban. — Kletn Mhály ny. árvaszéki főszamvevő és hó 26-án vég lgyengülés-be meghalt. — Vasvármegye lötenyészést vá-

lasztmánya folyó évi szeptember hó 8-án Szombathelyen nyilvános lóidjazást rendez. — Bunderla István felső-szölökli tanító, ki agy koránál fogva saját kérelmére nyugdíjaztatott, még melött arról értesítetett volna, a napokban 78 éves korában meghalt. — A „Vasvármegyei Tanügy” ezimű nagykorú időközökben megjelölt tanügyi folyóirat szerkesztője Ssemann Gábor szombathely lyi polg. fin-iskolai igazgató választatott meg. — A Szabolcs legutóbb tartott körjegy-vál-zás-as alkalomával az eddigi, most már nyugalomba lépett körjegyző fia, Kund Gusztáv ló megválasztva. — Nagy Sötök é hó 16-án agy 4 hónapos csecsemő elhalálal halt meg. A felketlen anya ellen a vizsgálat folyamataba van téve. — Rohonc nagy-közég vegrelhajói állomást akar rendszeresíteni. — A „Vas megyei Közlöny”-ben megjelent közle-meny végett Pázmány Dénes országgy. képviselő a budapesti sajtóbizottságnál Rusa Kalmán ellen sajtójogi panaszt emelt.

— **A hazából.** Kossuth Lajos névnapjának előestéjén a budai szakpörben díz-elfadás volt. — A magyar fegyvergyár agy látszik végképp abbahagyja munkáját. A múlt heten ugyanis el-bocsátotak a munkások közül egy esemőt, és e heten ismét felundotak ezüak. A budapesti lapok szerint csak humánitás szempontjából nem bocsátják el valamennyit egyszerre. — Sz-lstván napján a forgalom Budapestén jóval nagyobb volt az előző érékenél. Az öszszállított kimentások szerint a magyar államvasutakon 20-án és 21-én érkezett 14 220 személy és elutazott 18 360. Az osztrák-magyar államvasuton érkezett 10 612 és elutazott 8 280 személy s végre a déli vasuton érkezett 1149 személy s elutazott 896. A vasutak forgalma tehát a fent jelzett két napon 53 817 személy volt. — Ábrányi Emil ország. képviselő s a volt „Budapesti Ujság”-lek szerkesztője mandátumát le akarja tenni. Okot erre egy felreertes szolgálat, mely abból eredt, hogy Bismarck volt német birodalmi kancellárnal való tisztelgést a „Budapesti Hirlap”-ban nyilvánosságra merete hozni. — Az aradi vértanúságonk leleplezési ünnepele október 6-án fog megtartatni.

— **A külföldről.** Rómából taviratozók, hogy Crispí törvény után akar a kolostorok szaporodásának gátat vetni. — A eliegei színház, mint egy new-yorki távirat jelenti, folyó hó 27-én hajnalban leégett. A tűz a színpad mögött kelt-kezett. Egy új drama öszszes díszlete, valamint a leltár is, teljesen leégett. A kár meghaladja a 200 000 dollárt. — Pentekben, é hó 22-én Gracoc és környékét iszonyú jégeső látogatta meg, amely nemcsak ezer meg ezer ablakot vert be, hanem lökro tette a taviró- és tel-fon-vezetékkel, az ösz-szes gyümölcs-termet, a városi parkban és a magankertekben a fakat lombjaitól megfosztotta és a városban majd minden házszámlapát bevert. — A Sáhara-lyalagon át vasutal akarnak lelétesíteni. — Borsböl jelentek, hogy ottani orvosok egy idő óta szörnyesen illuzenzas-eseteket konstataáltak; egyik közhízbán is volt nehány illuzenzas, közöttük az egyik osztály-orvos. — A világ leggazdagabb városában, Londouban, parlamenti kintulások szerint huszonné ember mult ki tavaly elhalálal. — A lambeth-nélvi hadgyakorlatokon a 14. gyalogezred egy embere napszúrás következtében meghalt, nyolc más katonának állapota pedig felelőtel aggasztó. — A belvárosi erdő napok óta lángokban áll.

Közgazdaság.

— **Az idei szőlőtermés** nálunk nem ad valami nagy reményt. A tőkeken aszapotek kevesebb a fűrt, s amit a junist rósz, szeles napok meghagytak, azt a forraság, majd a kétszeri jégesés apasztá. Ami fűrt van is, mind libás, s a szekek oly aprók és kemények, hogy bízást lóni lehetne vele. — Nagy-Kanizsa vidékéről az idei szűrettel illetögel a következők írjak: Hosszu ideig tartó szárazság, 36—37° C. tropikus forraság után végre eső köszötött be, mi a szőlőre jó hatással volt. Ez által a helyzet javult; az eső különösen a bogyók fejlődését mozdította elő, melyek nagyok. A korán érők pedig már üvege-sedni kezdenek. Ha az időjárás továbbra is kedvező marad, agy jó arányúegre számithatunk. Bor-forgalom semmi; az arak változatlanok.

— **Felhívás!** A Hük nemzetközi ornithológiai congressus jövő évben Budapestén lesz megtartva, s a congressusnak magyarországi bizottsága elhatározta, hogy ez alkalommal elő madárkiállítás is rendez; óhajásis levén a kiállítás természetudomány Magyarországon csak az elő példányokban is bemutatni. E czél azonban csak azt ér-ethetik el sikeresen, ha hazánk öszszes madárkedvelői is hozzájárulnak, kiállításunkat teljessé, nagyzábasúvá tenni segítenek. Kérjük tehát mindazokat, kik bármiféle ritkább vagy általánosabb fajú madarak birtokában vannak s azokat hajlandók a kiállítás taramára átengedni, sziveskedjenek erről legelőbb az év végéig nyilatkozni, pontosan megjelölve milyen fajú s hány példány madarat birtokálnak s a kiállítás bizottság feléoltesse részére. — Azon reményben, hogy felhívásunk a tudomány minden öszsinte barátjánál visszhangra talál s kinek módjában van, kerelmüket nem hagyja figyelmen kívül; bizalommal várjuk a bejelentéseket a kiított határidőre, mert eleget tájékozott kik nyernék a kiállítás madarak fajáról és számaról. Minden bejelentést kérünk Budapestre az állat-keret igazgatószobához intézni. Budapest, 1890. augusztus hó 15-én. Serák Károly s. k., az állatkeret igazgatója, mint az elő madárkiállítási bizottság elöke.

— **A szőlők gyűrűzése.** Gyűrűzés alatt tudvaleg az a műveletet értjük, mely szerint közvetlenül a fejlődő szőlőfűrtök alatt a szőlővesszőről a kérgét egy fél cm. széles gyűrűben egészen a fás részig lefejtjük, a mi nagyon könnyű dolog, melyet vagy éles késsel vagy erre a célra csinált gyűrűzővel végezhetünk. A gyűrűzött szőlővesszőkön a szőlőfűrtök és a bogók sokkal nagyobbra nőnek, mint a nem gyűrűzöttékné. A késsel való gyűrűzéshez sokkal nagyobb ügyesség kell, mint a gyűrűzőhöz; a fő azonban, akár az egyik, akár a másik eszközzel végezzük a munkát, az, hogy a kérgét úgy távolítsuk el, hogy a rostszálakból se maradjon semmi a lefejtett helyen. A gyűrűzés következtében a fában és a belső kérekből ásványi tápanyagok a gyökerekből felszállhatnak ugyan, de a leveleken áthasonlított tápanyagok, melyek a hánscsónajokat utjoktól lefelé, ennek eltávolítása következtében csak a gyűrűg szálhatnak le s itt a szőlőfűrtő kétyelenelek lerakódni. — A leveleken asszimilálódtat és áramlásukban megakadályozott tápanyagok hatása mindenkéltől abban mutatkozik, hogy a gyűrű felső szélén rövid idő múlva kallusz képződik, mely lefelé folyton nagyobbodik. Magától értetik, hogy a gyűrűzést csak kerben szokás alkalmazni s ott sem egy főnek valamennyi vesszőjén, hanem csak egy-kettőt olyannal, mely elég erős arra, hogy gyűrűzést után a szőlék ellenállhasson.

— **A vascsövek rozsdásodása.** A vascsövek rozsdásodását legelőszörűbben úgy akadályozhatjuk meg, ha szénkátránnyal bevonjuk, fűrészpórral behintjük és azt meggyújtjuk. A kátrány úgy beleeq a vasba, hogy lyukacsait teljesszen betömi és sokkal biztosabban megóvja a rozsdától, mintha előbb égették és úgy kente volna rá a hideg vasra, mint sokan teszik.

CSARNOK.

A sürgöny.

(Vége.)

A jó barát né mosolygott és egyetértőleg intett széke felejekévé.

— No ez is rendben van — mondá Parókáné a szolgálóhoz visszatértesben és egy jól megmógtt libának barnapirosa sűlt földi maradványait állította az asztalra a boldog szolgáló elé.

— Ha férjem be találja jónni, csak mondja, hogy Göndörnek hozta a telegrámot.

— Igenis kérem — felelé — föl se tekintve a tányérról.

Erre Paróka ur lépett a szobába.

— Hát ez kiseda? kérdé elcsodálkozva az idegen étvágán.

— Ejb, hát kérlek, semmi — viszondá a menyecske. A szomszédasszony felkért, hogy hozt a jó embert, aki rendkívül öröndetes hírt hozott neki, én kínáljam meg valami kis harapivalóval, mert neki nagynossá van.

Paróka ur megnyugodott és mint akinek a szénája a legjobb rendben van, elégedetten elballagott a koresmába.

Itt találkozt Göndör urammal, aki rettenetes elkeseredéssel politizált.

— Ugyan szomszéd, önnek valóban nincs oka elégedetlenség lenni.

— Már miért ne — kérdé Göndör ingerülten.

— Hát csak azért, mert a felesége éppen most kapott sürgönyt, melynek úgy megörült mint egy fönyérménynek

Göndörnek nem kellett több, fölkielt és távozott.

— No asszony, szólt az ajtón betoppavva, gratulálók.

— Köszönöm öregem szólt az asszony, de valóban nem tudom

— Mit, nem tudod? Hát a sürgöny?

— Ahá sürgöny!

— Nos igen, melyet neked távollétemben hoztak.

— Neekeem?

— Csak ne tagadd, tudok mindent!

— De Péter, ne gyötörj, ha mondom, nem én kaptam a sürgönyt.

Göndör olyan arczot vágott, mintha leforrázták volna.

— Ahá — kiáltott egyszerre, olyan tekintetel vette az asszonyra, mintha a veszejét akart volna látni.

— Csak nem gondold tán — mentegetődzék a hű hitves.

— Csitt, egy szót se; mindent tudok, becsületemben tapostál, megszegted a hű-égi esküt, elárultad, kigyó!

— De hallgass meg Péter

— Egy szót se többet. Még ma válópert inditok és pakolhatsz!

Ezek voltak Göndör utolsó szavai; aztán elrohant és meg se állott ügyvedje lakásáig.

A válóper folyik. Göndör erősen meg van győződve, hogy neje megsallta és irigylkedve hallgatja Paróka ur vizsgáztatását, melyeken azonban átvagyorog a káröröm.

A két szomszédné pedig azon tőri a fejét, hogy kinek foguak több hitelt adni; annak-e aki magára vállalta a sürgönyt, de nem kapta, vagy annak-e aki kapta, de el nem vállalta

Én is kiráncian tekintek az ügy lebonyolítására elé; mert a szereplő személyeket jól ismerem. ARGUS.

Irodalom.

Kincset. A szállémi kincset szerző az, aki a „Képes Császái Lapok” című irodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra előtett. E lap gazdag tartalmával, érdelem- s izlésemesítő olvasmányával valóságos szellemi kincstárát képezi a magyar családoknak a „Nő a házbán” című mellékletével nélkülözhetetlen barátja a családnagynak. — Közleményei minden számban a legjobb magyar irodalomnak a család bármely tagjának bármelyikéhez adhatók. A Képes Császái Lapok ára 100 k. a kiadói hivatal (Budapest, nagy-koronafüzes utca 20. sz.) melyhez az előzetesek legelőszörűbben postautalványon intézendők, kivánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutaványaszakkal. A legújabb (35.) szám következő változatot tartalmazom jelent meg: „Más világ,” regény. Folytatás. Nagyvárady Miróty. — „Hamer József költeményei.” (Ha sejtendő . . . Szaj és szém.) Lily Sándortól. — „Alkonyfény.” Elbeszélés. Folytatás. Kosovits Reszűl. — „A szeműv.” (Felolvasatott a Természettudományi Társulat estélyén.) Csapody Istvánról. Folytatás és vége. — „Fiamhoz.” Költemény. Erődi Dánieltől. — „Idyll a háború alatt.” François Coppée regénye. Fordította Molnár Gyula. Folytatás. — A madarak császári életéből. Grósz Lajostól. — Mindenféle: Fővárosi levélvidékről. — Irodalom. — Képek. — Irodalom és művészet. — Ertesítő. — Hymen. Gyászrovat. — Kepek: A nő legújabb mutatója. — Egy régi történet. — Az anyósom. — Regény-melléklet: „Igaz szerelem.” Eredeti regény. Irta Miskolczy Henrik. (81-96 oldalig). — Melléklet: „Hölgyek Lapja” Dívatekercél.

— **Parthay Géza,** a baron-tenyésztő országos egyetemenkénti lelkes és tevékeny vezér titkára s a „Hazai Szemlé” című elcsodált jeles szaklapnak ádames szerkesztője, legelőszörűbb egy igen értékes, tanulságos, s a baron-tenyésztőknek valóban nélkülözhetetlen szakmvelő gazdagította gazdasági szakirodalmunkat. E műnek címe: „Az ösközri baron-tenyésztés alapvonalai” irta Parthay Géza. A sikerült ábrákkal illusztrált s cinosan kialakított munka IV részre van osztva: Az első rész foglalkozik a tyúkok; második a puikák; harmadik a kacsák; s a negyedik rész ludak s ezek tenyésztésével. A figyeleket magának foglalja a baron-tenyésztés s ezek gyakorlati megvalósítását. Az egész mű röviden, veösen s nagyon megérthető módon van írva, befoglalván mindazt, ami a tenyésztéshez s a tenyésztőknek tudni szükségeltetik. A mondatokból kiindulva merem kijelenteni azt, hogy ezen utuntató kalanz segédelmével meg az avatottanok is, az előirt utasítások pontos betartásával képesek lesz nyelbentni a baron-tenyésztéssel alaposan és eredményesen foglalkozhatni. S mivel ezen kezzerpó szakkönyv nem csupan elméleti, de gyakorlati beálléssel is bír, öhajjandó lenne: hogy ezt nem csupan minden baron-tenyésztő magának megszerezze, de éppen tömör rövidségűl fogva bár milyen fok taninteztetben s jelesül a loány-nevelőkben mint tanokny meliőbb alkalmazást nyerjen. A könyv ára csak 80 kr. Megrendelhető a szerzőnél. (Budapest, ülőut. 25. szám, Köztelek.) Báro Nyáry Gyula.

Humor.

— **Gyakori látogatás.** Valaki pausz-kodik, hogy rokoni nagyon sürten látogatják és végül siralmasan feljajdul: „Különösen nagyném — mondja — éjdenként kétszer is meglátogat és mindannyiszor fél évig marad nálunk.”

A nap és éj hossza. Piaci-árak.

S-pj	A nap		A hold	
	kel.	nyug-szik	kel.	nyug-szik
31.	5.17	6.42	7.52	6.27
1.	5.18	6.40	8.15	7.49
2.	5.20	6.38	8.36	9. 8
3.	5.21	6.36	8.58	10.25
4.	5.23	6.34	9.25	11.39
5.	5.24	6.32	9.56	este
6.	5.25	6.30	10.32	1.57

Vasuti menetrend.

Regedéből Spiefeldnek		Spiefeldből Regedébe	
indul	reggel 4 óra 39 perczok és odáré 6 óra 12 percz	indul	reggel 7 óra 20 perczok és idáré 9 óra 12 percz
delelőt	10 „ 25 „ „ „ 12 „ 20 „	delelőt	2 „ 05 „ „ „ 3 „ 53 „
delelőt	4 „ 15 „ „ „ 6 „ 03 „	este	6 „ 45 „ „ „ 8 „ 37 „

HIRDETÉSEK.

Kereset.

Egy bankintézet keres mindenütt egynek, törvényileg engedélyezett sorsjegyek részletfizetés melletti eladására. Igen előnyös jutalék-feltételek.

Ajánlatok B. J. yert által **Goldberger A. V.** hirdetési irodájához, Budapest, váci-utca 9 sz. intézendők.

(520. 6—3)

Birtok-eladási hirdemény.

A muraszombati uradalomhoz tartozó **nemsőci erdőterület** (fa nélkül) **f. évi szeptember hó 7-én** délután 3 órakor a helyszínen 2 holdas részletekben nyilvános árverésen el fog adatni. Muraszombat, 1890. aug. 26

Dr. **GOSZTHONY MIHÁLY,** arcol. ügyvéd.

(522. 1—1)

Értesítés.

A muraszombati takarékpénztár nagyválasztamra elhatározta, miszerint az intézet a máta eddig 6% kamatra elhelyezett s ezennel elhelyezendő minden betét után **1890. évi október hó 1. napjától** számítva

5¹⁰/₂₀ kamatot fizetend,

de viseli az intézet ezennel is a 10% kamattalod terhet

Ezen határozatról a tisztelt betevők azon figyelemzetéssel értesítetnek, miszerint amennyiben betéteik felmondása iránt nem intézkednek, az esetben 1890 évi október 1 ső napjától kezdődő időtartamra az intézettől csakis 5¹⁰/₂₀ kamatot nyerendnek.

Kelt Muraszombat, 1890. aug. 16-án.

Berke József, igazgató.

(524. 1—1)

Fasching János, pénztárnok.

Strassgürtl Ferencz
fizesk mestler

Regedében, Taborlat 73. szám aljnla

nagy raktárát egyszerű, valamint legdivato-abb és legelővelthető ó-nómet stly

cszerp-kályhát,
csvéd-, talapzat- és szalon-kályhát, melyek a legújabb és legelőszörűbb építési mód szerint vannak készíte.

Arat 13 forintot föléli.

Takarék-tűzhelyek és istállók bevonására szükséges kályhaszerp, úgy különféle fűszetők kályhaszevek a legelőszörűbb áronak kaphatók.

Égész takaréktűzhelyek felállítása szintén elvállaltatik.

(523. 1—2)

Árverési hirdemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírű teszi, hogy a muraszombati kir. járásbírósgy 2694/890. számú végzése által a delvasmegyei takarékpénztár javára, — Moresics István, Moresics József, Grah Mátyás, Bokán Ivan, Dervarics István, Czörvény József, Kerész József, Szukits György, Pintérné Zsuzsanna Ilona és Hajdujánk András vaskor-pidi lakók-ellen 4400 frt tőke, ennek 1888. évi jntusa hó 6. napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 276 frt. 82 kr. perköltés-követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkal-mával bíróság lefoglalt és 1371 frt. 80 kr-ra be-sesült lovak, tehének, borjúk, ökrök, gabonaművek, szekerek, sertések, gazdasági eszközök és 1 bor-presből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladhatók.

Mely árverésnek a 3199/90. számú kilöldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Vaskor-pad községben, alperesek lakásán leendő es-közlésére **1890. évi szeptember hó 5-ik napjának** delelőt 9 óraa határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly meg-nyegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingó-ságok ezzel árverésen, az 1881. évi LX. t. czikk 102. §-a értelmében a legelőszörűbb ígérőnek be-csaron alul is eladhatni foguak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Muraszombat, 1890. évi aug. hó 26.

TÓTH MIKLÓS kir. bír. végrehajtó.